

Aan mijne beminde Louise

Den 17de mei 1851.

Verjaardagsgedicht van J.J. Cremer voor zijn verloofde Johannette Louise Brouerius van Nidek.

Aan mijne beminde Louise

Den 17de mei 1851.

-

Welkom! Schoone dag der vreugde;

Welkom! Schoone dag van mei;

Welkom dag, die 't hart verheugde,

Lentedag, in feestkledij!

Van de bloempjes lief en teeder,

Die gij ons te plukken biedt

Bukken w'ons aan 't stroompje neder,

Plukkend uw vergeetmijniet.

-

Jij, gij wilt haar weer bestralen,

Lieve meizon, háár, die thans,

Vijfentwintig feestkoralen,

Vlocht, in haren levenskrans.

Ja, gij draagt weer voor hare oogen,

En schoon gij ook keert en vliert

Juichen wij opgetogen:

Meizon gij vergeet haar niet.

-

En zij, door uw glans beschenen

Meizon, zit verrukt en blij

De oogen naar het bloempje henen,

In haar schoon verdiept, en zij

Denkt aan toekomst en verleden
Peinst aan 't geen de toekomst bied.
En zij lispelt weltevreden:
"Oud'ren ik vergeet u niet".

-

'K blijf met liefde aan u steeds denken
Wat verand're, wat verkeer,
Blijft mij ook uw liefde schenken,
Oud'ren geeft ze meer en meer.
Schoon mijn' roeping in dit leven
Wil dat ik uw dak ontvlied
Nooit zal dank mijn hart begeven
Oud'ren O! vergeet mij niet.

Ja zoo mag ik voor u tolken
Liefste, 'k las uw taal in 't oog
Als een hemel zonder wolken
Is uw wezen dat nooit loog.
Treur dan niet blijf vrolijk roemen
Volg mij naar dat schoon verschiet
Zie daar geuren lieve bloemen.
Dáár vergeten z'u ook niet.

-

Maar nog woont een bête in 't harte
't is een bête voor 't hoogste heil,
Niet slechts, vrijdom hier van smarte
Vreugde en voorspoed zonder peil
Nee, wat gij aan god wilt vragen
Is de wéérklank van mijn lied.
Bidt dan, 't oog omhoog geslagen
"Vader O! vergeet mij niet"

Aan mijne beminde
Louise
den 1de Mei 1851.

Welkom! schoone dag der vreugde;
Welkom! schoone dag van Mei;
Welkom dag, die 't hart verheugde,
Lent dag, in feestkleedij,
Van de bloempjes lief en teeder,
Die gy ons te plukken beed
Bukken w' ons aan 't stroompje neder,
Plukkend' w' vergeet mij niet.

Ja, gy wilt haar oer bestralen,
Leene Meison, haar, die thans
Tijfentwintig feestkoralen,
Vlocht, in haren levenskran.

Ja, gy daagt meer voor hare oogen,
En schoon gy ook keert en vliet,
Zuilen mij nu opgetogen;
Meison gy Vergeet haar niet.

En zij, door Uw glans beschenen,
Meison, zit verrukt en blij
De oogen naar het bloempje heen,
In haar schoon verdiept, - en zij
Denkt aan toekomst en verleden
Peinst aan 't geen de toekomst biedt
En zij liepelt weltevreden:
"Ondren ik Vergeet U niet."

"k Blyf met liefde aan U steek, want
Wat verand're, wat verkeer,

Blijft mij ook een liefde schenken,
 Andrien geeft ze meer en meer,
 Schoon mijn roeping in dit leven.
 Wil dat ik een dat ontried
 Nooit zal dank mijn hart begeven.
 Andries O! Vergeet mij niet?
 — — —

Ja zoo mag ik voor U tolken
 Liefste, 'k las uw taal in 't oog.
 Als een hemel zonder wolken.
 Is uw wezen, dat nooit loog.
 Freu dan niet blijf vrolijk roemen.
 Volg mij naar dat schoon verschiet
 Zie daar geuren lieve bloemen.

Daar Vergeten z'U ook niet.

Maar nog woont een bee in 't hart
't Is een bee voor 't hoogste heil,
Niet slechts, rijdom hier van smart.
Vreugden voorspuet zonder peil.
Neen, wat gij aan God wilt vragen.
Is de meerklank van mijn lied.
Bidt dan, 't oog omhoog geslagen:
"Vader O! Vergeet mij niet?"

